CAMPIONATUL NAȚIONAL — ÎN FAZA FINALĂ

Început în primăvară, campionatul republican de oină pe anul 1969 a angrenat în întreceri un număr mare de echipe, îndeosebi din mediul sătesc. După 7 luni de dispute aprige, au fost desemnate finalistele ce-și vor disputa titlul la Arad între 9—12 octombrie : Drum Nou Radu Negru (jud. Ialomița), Avîntul Frasin (jud. Suceava), Viața Nouă Olteni (jud. Teleorman), Energia Rîmnicel (jud. Buzău), Biruința Gherăești (jud. Neamț), Recolta Lucăceni (jud. Satu Mare), Drum Nou Boureni (jud. Dolj), Torpedo Zărnești (jud. Brașov), Dinamo București și Combinatul poligrafic București — actuala campioană a țării.

Meciurile finale vor avea loc pe stadionul Vagonul. Se va juca turneu, numai tur, iar întîlnirile vor fi conduse de arbitrii A. Tofan (Iași), A. Peter (Pitești), P. Istrate, P. Ciolacu (Sibiu), C. Căpățînă (Buzău) și o serie de tineri „cavaleri ai fluierului".

Sîntem informați că perioada, destul de apreciabilă, care a trecut de la penultima fază a campionatului, a fost folosită din plin, echipele finaliste pregătindu-se intens în vederea confruntărilor de la Arad.

CÎTEVA COMENTARII PE MARGINEA DERBYULUI DINAMO — GRIVIȚA ROȘIE

Confruntările directe dintre cele „trei mari" ale rugbyului românesc au stîrnit dintotdeauna un mare interes, nu numai pentru public, ci și (poate chiar mai ales) pentru specialiști și în primul rînd pentru cei chemați să decidă asupra destinelor echipei naționale. În general, am putea afirma chiar că cele mai bune teste pentru selecționeri sînt tocmai meciurile dintre primele clasate, iar recent disputata întîlnire Dinamo — Grivița Roșie n-a făcut excepție. Iar dacă în ce privește spectacolul în sine, în linii mari chiar calitatea jocului, părerile au fost favorabile, rămîn totuși de pus sub semnul întrebării unele comportări individuale și arbitrajul.

Suma valorilor individuale nu reprezintă, din păcate, valoarea concretă a echipei. E adevărat, tradiția joacă un rol de seamă în meciurile care decid, de fapt, campioana țării, dar, oricum, nici un pronostic lucid nu se putea îndrepta spre altă echipă decît Dinamo. Circulă o butadă (încă înainte de începerea diviziei A) conform căreia Dinamo nu poate fi învinsă decît... de Dinamo. Cît de adevărată s-a dovedit ! Nu încercăm sub nici o formă să scădem din meritele grivițenilor, care au intrat pe teren decișI să facă totul pentru o victorie, fie ea cît de nescontată, au luptat permanent cu binecunoscuta lor forță morală și au profitat prompt și... conștiincios de orice eroare a adversarilor, așadar au aplicat o tactică fără cusur. Numai că dinamoviștii au comis greșeli care merită o analiză mai în amănunt și care, după părerea noastră, trebuie să stea nu numai în atenția conducerii tehnice a formației din Ștefan cel Mare ci și în aceea a selecționerilor.

Vom mai aduce în discuție un alt element important, mai ales în asemenea partide — arbitrajul. Îl cunoaștem pe V. Cișmaș ca pe un corect cavaler al fluierului, de regulă colecționar de „stele". Nu i-am acordat decît trei pentru meciul de duminică și iată de ce : mai întîi, pentru că tracul cu care și-a făcut apariția pe teren s-a răsfrînt asupra ambelor echipe, și așa destul de încordate din cauza mizei. Apoi, pentru că, tot sub imperiul emotivității, a hotărît să-și creeze o autoritate ad-hoc cu ajutorul măsurilor extreme, din teama de a nu vedea izbucnind incidente : eliminarea de pe teren a jucătorilor Pop (Grivița Roșie) și Iorgulescu (Dinamo) considerăm că a fost nejustificată, mai exact că a fost exagerată ca măsură. În arbitrajul internațional o asemenea decizie are o gravitate extremă și se recurge foarte rar la ea, cu atît mai mult dacă nu a fost precedată de avertisment. Indiscutabil, antrenorul dinamoviștilor a greșit neînscriind pe foaia de arbitraj o rezervă de trăgător la un asemenea meci, dar se poate spune că echipa sa a fost cea mai dezavantajată : 30, poate mai mult, de mingi de atac au fost astfel pierdute ! Pe lîngă (mai bine spus după) această exagerată decizie, din dorința de a favoriza cursivitatea jocului, V. Cișmaș a ignorat o multitudine de infracțiuni (de ambele părți) în momentele fixe ale jocului : absența culoarului, prezența a doi mijlocași și sprijin ilicit în tușe ; introduceri și talonări neregulamentare în grămezile ordonate ; ofsaiduri multe și multiple în „loose-maul"-uri. Or, atunci cînd echilibrul de forțe din teren este ca acela de duminică, duelul transformărilor de lovituri de pedeapsă este logic cel care trebuie să decidă !

Și cîte și mai cîte nu s-ar mai putea scrie pe marginea acestui derby... **(g. r.-ș.).**

CLASAMENTUL ÎN DIVIZIA I

1.	Grivița Roșie	6	5	1	0	135— 29	17
2.	Steaua	6	5	1	0	72— 32	17
3.	Dinamo	6	5	0	1	133— 28	16
4.	Universitatea	6	4	0	2	53— 42	14
5.	Știința	6	3	1	2	52— 39	13
6.	Politehnica	6	3	1	2	25— 16	13
7.	Farul	6	3	0	3	71— 41	12
8.	Rulmentul	6	2	1	3	30— 44	11
9.	Vulcan	6	1	4	4	26— 70	9
10.	Agronomia	6	1	4	4	30— 73	9
11.	C.S.M.	6	0	1	5	18—108	7
12.	Progresul	6	0	0	6	18—143	6

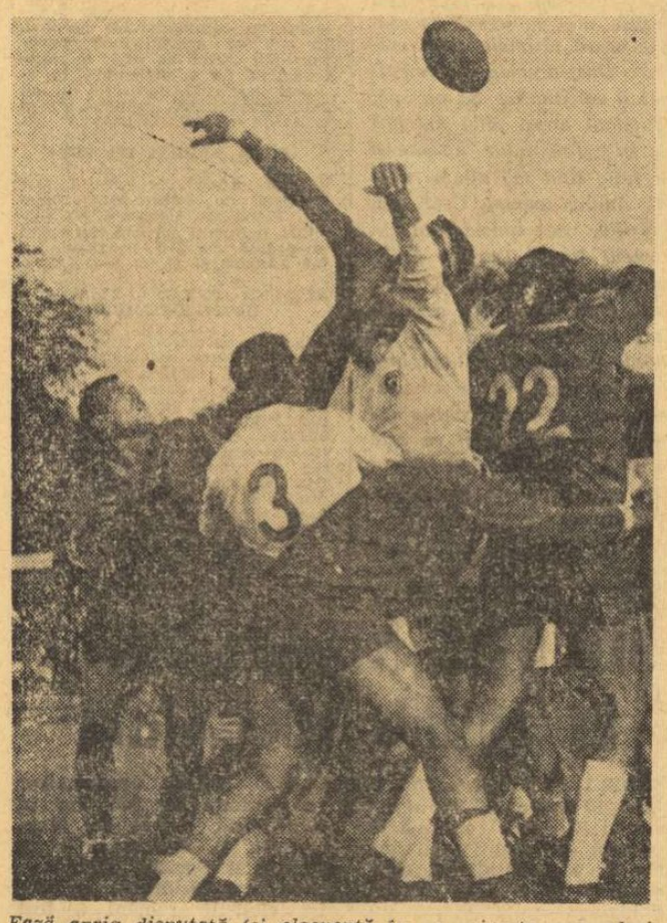

Fază aprig disputată (și elocventă în ce privește neregularitățile...) la tușă : în echipament alb, Grivița Roșie (meciul Dinamo — Grivița Roșie)

Foto : V. DRĂGAN

LOTO — PRONOSPORT

Tragerea excepțională LOTO din 23 septembrie 1969, la care s-au atribuit apartamente și premii în bani, a constituit succesul colectivelor care au participat la această tragere.

Astfel, două colective de participanți din Ploiești au obținut la această tragere excepțională două premii reprezentînd apartamente cu 3 camere (confort gradul I), plus diferența pînă la 100 000 lei fiecare.

De notat că aceste colective au jucat mai multe bilete repetînd de două ori formația care le-a adus cîștigul maxim și anume : 53 — 70 — 78.

De altfel, participanții din Ploiești au mai obținut importante premii în autoturisme și bani, după cum urmează : cîte un autoturism DACIA 1100 Brebeanu Ion și Grigore Elena la Loz în plic ; 1 autoturism SKODA 1000 M.B. Ghidu N. Nicolae la concursul excepțional Pronoexpres din 7 septembrie : 52 173 lei Moga Constantin la Loto din 5 septembrie a.c. ; cîte 20 000 lei la Loz în plic au obținut : Ionescu Ion și Drăgulinescu Nicolae, iar 10 000 lei Enache Constantin.

După cum se vede, participanții din Ploiești au obținut și obțin în continuare succese remarcabile la sistemele de joc LOTO-PRONOSPORT.

● Tragerea concursului special Pronoexpres de astăzi va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci, cu începere de la ora 18,45. Tragerea va fi radiodifuzată. După tragere va urma un film artistic. Intrarea liberă.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 40 DIN 5 OCTOMBRIE 1969

CATEGORIA I : (12 rezultate) 4.5 variante a 15.080 lei ;
CATEGORIA a II-a : (11 rezultate) 72,5 variante a 1.123 lei ;
CATEGORIA a III-a : (10 rezultate) 707 variante a 172 lei.

fotbal

Martori la o altă... prefață

(Urmare din pag. 1)

— am asistat la autoeliminarea fundașului nostru din față. Cum în fața lui Deleanu se prezenta tînărul Nistor și nu Josémaria sau Perez, am încercat emoții înghețate privindu-l pe fundașul nostru cît de „tare" și de neasigurat se duce la atacul adversarului și cît de ușor este evitat și scos din dispozitiv de către el.

A doua observație critică vizează evoluția lui Sătmăreanu, fundașul dreapta al națională, care, fără a fi depășit de adversarul său direct, ne-a dat senzația că face adeseori lucruri de prisos. Scăpat liber, în aripă, Sătmăreanu a repetat cu frecvență metronomică un adevărat ritual al ineficienței : cursă în profunzime, centrare înaltă și mingi culese dezinvolt de portar (în speță, Răducanu în repriza a doua) sau respinse elegant de Ciugarin sau Deheleanu. Nu ne propunem atacarea tacticilor de joc preconizate de antrenorii lotului nostru, dar văzînd ineficiența acestor acțiuni ofensive numai prin tendință și gîndindu-ne la „demarajul de motocicletă" (cum îl caracterizează gazetarii străini) al lui Simoes, parcă am opina pentru mai mult realism și mai multă siguranță în sarcinile de joc ce i se vor da lui Sătmăreanu. Să nu uităm că și la Steaua atacurile sale au purtat multă vreme pecetea spectaculosului gratuit. Fără a ne speria prematur de contraatacurile de care este în stare (și este, realmente, în stare) Simoes, credem că trebuie cîntărită cu răspundere și această... dată a problemei, pentru a nu avea surprize.

Revenind la „formele" jocului de ieri, vom consemna golurile înscrise de lot (min. 8 — *Domide*, min. 20 — *Nunweiller VI*, min. 30 — *Dobrin*, min. 31 — *Lucescu*, min. 43 — *Dembrovschi*, min. 52 — *Lucescu*, min. 77 — *Lucescu*, min. 87 — *Lucescu*, din penalty) și cele ale sparing-partenerului (min. 53 — *Gabriel* autogol și min. 55 — *Manea*), ca și faptul că, în minutul 87, lovitura de la 11 m a fost transformată pe rînd — ca exercițiu — de Lucescu, Dobrin și Deleanu. N-a fost un capriciu al lui Angelo Niculescu, ci, probabil, reacția față de amintirea partidei de la București cu echipa R. D. Germane (0—1, în preliminariile olimpice), cînd „secvența — Sasu" (...Ion Ionescu, Pircălab) a năruit ultima șansă a meciului.

Echipa de ieri a avut următoarea configurație :

RĂDUCANU (în repriza a doua a apărat poarta adversă) — SĂTMĂREANU, HĂLMĂGEANU, DAN, DELEANU, DINU, NUNWEILLER VI, DEMBROVSCHI, DOMIDE, DOBRIN, LUCESCU.

Dumitrache, care s-a antrenat cu rezervele echipei, va conduce atacul tricolorilor în partida de antrenament de joi.

Astăzi, lotul are în program o excursie în cursul dimineții și un antrenament ușor după-amiază.

AM FOST ȘI IERI LA SNAGOV...

(Urmare din pag. 1)

— Va juca sau nu Dumitrache duminică ?

Primim un răspuns ferm, parcă dinainte pregătit :

— Dumitrache urmează în prezent un tratament fizioterapic și sper că într-o zi-două va fi în deplinătatea forțelor... Ce mai, sînt șanse mari ca el să-și ocupe locul în formație !

Parcă am scăpat de o grijă...

★

Discuție, la marginea gazonului, cu doi dintre cei mai reputați antrenori români, Ștefan Covaci și D. Nicolae-Nicușor.

— Îmi place nespus ambiția — ne declară Șt. Covaci. **Toată lumea e calmă, bine dispusă, băieții se ajută în teren, se simte că sînt prieteni. În ceea ce privește jocul, aș face o singură observație : se înghesuie mingile pe centru și, ca urmare, acțiunile de atac sînt puține la număr... Poate că n-ar strica ca jocul să fie „lărgit"...**

— Ce părere aveți de eventuala utilizare a lui Dan ?

— Eu unul aș merge, în orice caz, pe mîna lui Dan.

Ca întotdeauna, antrenorul dinamoviștilor bucureșteni, D. Nicolae-Nicușor, e laconic : **„Îmi place echipa. Joacă frumos, cu tragere de inimă. Am o singură reținere : aș începe meciul cu Ghiță în poartă... Mi se pare mai serios, mai sigur. Poate subiectiv : la urma urmei, l-am avut atîta timp jucător la Bacău... Credeți-mă, am mare încredere în băieții ăștia... Cu toate greutățile meciului, sper să batem, trebuie să batem...".**

★

Meciul s-a terminat. Rînd pe rînd, jucătorii părăsesc cîmpul de joc, schimbînd între ei primele impresii, glumind, sau, pur și simplu, tăcînd, cu fețe îngîndurate, marcate de efort. Ultimul trece Radu Nunweiller.. Face un semn de salut, apoi zîmbește : timid, parcă niței dureros, amintindu-ni-l pe Hardy Kruger în „Un taxi pentru Tobruk"...

— De ce zîmbești, Radule ? Ești mulțumit de joc ?

Decontractat, Răducanu ne privește de sus...

Zîmbetul se stinge brusc, buzele se crispează :

— Știu eu... n-am jucat rău, am alergat cît în două meciuri. Dar parcă — nu parcă, ci sigur — am alergat mai mult decît mingea... Și asta nu-i bine, nu-i bine deloc...

Devenise serios, grav. Soarele, cufundat în apa Snagovului, ni-l arăta parcă mai serios, mai îmbătrînit...

★

Am fost și ieri la Snagov, printre selecționabili, acolo unde se află ceea ce numim, de obicei, „cartierul general" al tricolorilor...

Cinci dintre purtătorii speranțelor noastre...

Foto : V. BAGEAC

După dubla întîlnire de juniori cu echipa R. D. Germane

PRIMELE EXAMENE AU FOST TRECUTE, DAR CU... NOTE MINIME !

După cum, la timpul respectiv, am menționat în paginile noastre, la mijlocul săptămînii trecute — miercuri, pe stadionul „Vogtland" din Plauen, iar joi pe stadionul „dr. Kurt Fischer" din Karl Marx-Stadt — reprezentativa de juniori a României, aflată în regim de pregătire în vederea preliminariilor celei de-a XXIII-a ediții a Turneului U.E.F.A. (Scoția, 15—26 mai 1970), a susținut o dublă întîlnire-test cu echipa similară a R.D. Germane.

În ciuda faptului că meciurile amintite nu s-au desfășurat între cele mai fericite coordonate ale „punerii la încercare" a jucătorilor selecționați — și ne gîndim, deopotrivă, la faptul că partidele s-au consumat în intervalul a numai 24 de ore, într-o ambianță vitregă (frig, vînt, ploaie, teren moale), ca și la faptul că fotbaliștii români își apărau șansa la capătul unei călătorii surmenante (8 ore de așteptare pe aeroport, 8 ore de drum neîntrerupt) — considerăm că din evoluția juniorilor noștri se pot trage anumite concluzii, pentru a constitui un îndreptar al activității imediate. Aceasta ni se pare cu atît mai necesar, cu cît în fața reprezentativei de juniori a României, pregătită actualmente de antrenorii Gh. Ola, Ilie Savu și N. Gorgorin, stă obiectivul calificării între cele 16 competitoare U.E.F.A., calificare care anul acesta prezintă dificultăți sporite, nemaifiind vorba, ca altădată, de un meci de baraj, ci de un veritabil turneu „în trei", alături de echipa română figurînd redutabilele team-uri ale Uniunii Sovietice și Poloniei.

ATACUL — PUNCTUL NEVRALGIC...

Simpla parcurgere a rezultatelor obținute în R.D. Germană (0—1 la Plauen și 0—0 la Karl Marx-Stadt), conduce spre concluzia de mai sus, pe parcursul celor 160 de minute de joc atacul juniorilor români nereușind să marcheze nici un gol... Ba, mai mult chiar : excepționînd una dintre fazele reprizei secunde a ultimului meci — excelentă centrare Vlad, excelentă reluare, cu capul, la cîțiva milimetri de bară, Atodiresei — ne-ar fi foarte greu, oricît am căuta, să selecționăm o altă fază în care atacanții români să fi rezolvat în favoarea lor acțiuni decisive, în sensul creării UNEI ALTE OCAZII DE GOL...

Dacă juniorii noștri s-au apărat îndeobște bine, dacă ei au pasat cu acuratețe la mijlocul terenului, relevînd virtuți tehnice incontestabil superioare acelora ale adversarului, atunci trebuie menționat că atacanții, cu o notă specială pentru Vlad, Helvei și Ghergheli, au pierdut marea majoritate a atacurilor directe, renunțînd cu ușurință la lupta pentru balon și complăcîndu-se în atacuri individuale, nesusținute și, în consecință, sortite eșecului...

Lăsîndu-l deoparte pe Atodiresei — jucător echilibrat, tocmai datorită mai bogatei experiențe competiționale — care a făcut în R.D. Germană două partide cel puțin mulțumitoare, trebuie să menționăm, cu regrete, că vitalitatea actualei linii „de gol" a națională nu prezintă în nici un caz garanția calificării echipei în Turneul U.E.F.A.

Acordîndu-le, în continuare, credit lui Ghergheli (ale cărui capacități, dincolo de o excelentă „plecare" tip Dumitrache, credem că antrenorii lotului exagerează), lui Vlad — care trebuie educat, cu asprime, în spiritul renunțării la modul lejer de a privi jocul, mod ce l-ar putea metamorfoza cu repeziciune într-un jucător de... salon, lui Helvei — dincolo de cele 4—5 kilograme suplimentare pe care trebuie să le lase sub formă de... transpirație, pentru a putea să capete o mai mare mobilitate pe gazon, credem că din utilizarea, cu mai mult curaj, a lui M. Sandu și Dănilă (percutanți și bătăioși în puținul răstimp în care au jucat), echipa n-ar avea decît de cîștigat. Ca argumente în plus : deopotrivă eventuala echilibrare a valorii jucătorilor, cît și, mai ales, o anumită temperare a acelor care se cred — ce bine ar fi să ne înșelăm — încă din vremea junioratului „senatori" inamovibili.

ÎN REST, TOATE POSTURILE PAR OCUPATE...

Dacă în privința atacului, cele două teste amintite au descoperit lacune asupra cărora antrenorii vor trebui să-și concentreze atenția imediată, vizavi de restul compartimentelor ele au adus un real serviciu selecționerilor, care — după opinia antrenorului Gh. Ola — au căzut de acord asupra prezumtivilor titulari...

Este vorba — lăsînd de-o parte tricoul nr. 1, al cărui titular, Purcaru, pare să traverseze o perioadă de eclipsă de formă, relansînd, astfel, șansa dinamovistului Stana, un element mai puțin dotat, dar mai conștiincios — de „lateralii" Dobrău și Stoica, de fundașii centrali Deheleanu și Sătmăreanu și, probabil, de linia de mijloc Gligorie - G. Sandu (fundași de margine în partida de la Plauen), care, repetăm, a făcut o partidă remarcabilă la Karl Marx-Stadt, demonstrînd că cei doi componenți ai ei, jucători bătăioși, cu o tehnică sigură, au certe calități de acțiune în zona centrală a terenului.

În ceea ce-i privește pe Deheleanu (care a îndeplinit de minune rolul de „libero") și Sătmăreanu, credem că antrenorilor noștri le-ar fi foarte greu să găsească alți titulari mai buni pe posturile respective — afirmație care, se bizuie, în primul rînd, pe inteligența de joc a celor doi jucători, dotați cu o deosebită anticipație a fazei și, în al doilea rînd, pe decizia lor în intervenții.

În rest, considerăm că Gligorie și G. Sandu sînt mai îndrituiți, prin raza mare de acțiune a jocului lor, în a îmbrăca tricourile de mijlocași, Sameș și Mureșan — „medianii" din prima partidă — părîndu-ni-se nesiguri, lipsiți de suflu...

DAR CLUBURILE ? ! ...

Dăm cuvîntul antrenorului Gh. Ola : **„Același lot l-am avut în pregătire în cadrul taberei republicane de juniori. După cîteva săptămîni de antrenamente comune, jucătorii mi-au lăsat o impresie dintre cele mai bune : ascultători, buni tehnicieni, susceptibili de perfecționare. Ghergheli mi s-a părut atunci — și continui să am aceeași părere — cel mai bun produs al promoției sale.**

Din păcate, la meciurile acestea, aceiași jucători mi-au arătat... umbrele celor cunoscuți : Ghergheli a uitat parcă să țîșnească, Sameș e greoi, Helvei are vreo cîteva kilograme mai mult, Vlad se teme de orice aparător. Știu eu, dacă i-aș avea mai mult timp în pregătire centralizată, cred că aș pune pe picioare o veritabilă echipă..."

Așadar, jucători care, în urmă cu cîteva luni, etalau în gazon capacități indiscutabile, vădesc acum — tocmai în cadrul unor partide internaționale — un regretabil regres.

Credem că antrenorii cluburilor în care activează jucătorii cu pricina sînt principalii vinovați ai stării de fapt reclamată de prof. Gh. Ola, deoarece ei, în loc să-i supună pe cei în discuție unui program mai riguros de pregătire, îi taxează (și tratează în consecință) drept vedete, drept... internaționali !?

Din cîte știm, la Carei și Cristur, Helvei și, respectiv, Ghergheli, sînt un fel de „copii teribili", cărora antrenorul nu îndrăznește nici să le dea un sfat — iar la Steaua, aici, în imediata apropiere a antrenorilor federali, pregătirea lui Deheleanu, Sameș sau Vlad, nu se încadrează cerințelor impuse de prezența lor în lotul reprezentativ. Or, calificarea la Turneul U.E.F.A. este — să nu se uite acest... amănunt — pregătită de facto nu în cele 5 săptămîni de întrunire a membrilor lotului, ci în cele 47 de utilizare a jucătorilor în cadrul echipelor lor...

Să nu se uite acest amănunt !...

Ov. IOANIȚOAIA

Azi, în Capitală

DINAMO BUCUREȘTI — DUNAV RUSSE

Stadionul Dinamo din Capitală va găzdui azi, cu începere de la ora 16, întîlnirea amicală internațională dintre echipele de fotbal DINAMO BUCUREȘTI și DUNAV RUSSE.

Partida va fi arbitrată la centru de C. Ghemigean (București).

În deschidere, de la ora 14,15 : Dinamo Obor — Dinamo (juniori).

COLȚUL STATISTIC

LA ORDINEA ZILEI : FOTBALUL PORTUGHEZ

Iată-ne în fața celui mai greu examen din această toamnă : meciul de fotbal cu Portugalia, de al cărui rezultat depind în mare măsură biletele de avion cu destinația Mexico.

Confruntările cu națională Portugaliei au început în anul 1965, și tot în preliminariile Cupei Jules Rimet. Din cele patru meciuri ce au avut loc, trei s-au disputat în cadrul acestei competiții, al patrulea avînd caracter amical, în 1966, la Porto, Portugalia fiind proaspăta ocupantă a locului 3 la „Mondialele" din Anglia.

Cîteva date în legătură cu fotbalul portughez, desigur că sînt interesante, acum în preajma întîlnirii din cadrul preliminariilor C. M.

● Deși primele cluburi au depășit vîrsta de 60 de ani (Benfica a fost înființată în anul 1904, Sporting Lisabona și F.C. Porto în 1906, F.C. Leixoes în 1907), iar Federația de fotbal a început și ea activitatea în 1914, campionatul — în sistem cupă — a fost inițiat abia în sezonul 1921/22 [titlul revenind lui F.C. Porto, urmat la data de 18 decembrie 1921 și de debutul reprezentativei portugheze — firește — în compania vecinilor (1—3 cu Spania la Madrid)]. Campionatul divizionar datează din anul 1935, însă abia din 1938, cîștigătoarea acestuia este recunoscută drept campioana țării. Cele 52 de titluri de campioană au revenit unui număr de numai 7 echipe : Benfica a cucerit 20 (din care 8 în ultimii 10 ani), Sporting 16, F.C. Porto 9, OS Belenenses 4.

● Meciul de la București va purta numărul 159 în palmaresul Portugaliei. Iată și un bilanț al partidelor disputate pînă în prezent, mai modest decît ne putem închipui.

158 54 28 76 235—302 43% (cu 33 de țări)

În preliminariile campionatului mondial a obținut următoarele rezultate : 1934 cu Spania 0—9, 1—2 ; 1938 cu Elveția 1—2 ; 1950 cu Spania 1—3, 2—2 ; 1954 cu Austria 1—9 și 0—0 ; 1958 cu Irlanda de Nord 1—1, 0—3 și cu Italia 3—0, 0—3 ; 1962 cu Anglia 1—1, 0—2 și cu Luxemburg 6—0 și 2—4 ; 1966 cu Cehoslovacia 1—0, 0—0, România 2—1, 0—2 și cu Turcia 5—1, 1—0 ; iar în ediția actuală 0—2 cu Elveția, 3—0 cu România, 2—4 și 2—2 cu Grecia.

A strălucit o singură dată, în 1966 în Anglia, 3—1 cu Ungaria și Brazilia, 3—0 cu Bulgaria, 5—3 cu R.P.D. Coreeană, 1—2 cu Anglia și 2—1 cu U.R.S.S., Eusebio cu cele 9 goluri înscrise devenind golgeter.

În cele trei ediții ale Campionatului european întrări a înregistrat tot rezultate contradictorii : 1958—60 : cu R.D. Germană 2—0, 3—2 și cu Iugoslavia 2—1, 1—5 ; 1962—64 : eliminată în primul tur de Bulgaria cu 1—3, 3—1 și 0—1 ; 1966—68 : în grupa a II-a a ocupat locul secund în urma Bulgariei, nereușind să se califice în sferturi.

● Nu-i secret că fotbalul portughez a devenit cunoscut nu datorită echipei naționale, ci comportării echipelor de club, în special a Benficăi, care în 1950 a cucerit Cupa Latină (rezervată formațiilor campioane din Spania, Italia, Franța și Portugalia), în 1957 a pierdut finala disputată cu Real Madrid (0—1), în 1961 și 1962 a cîștigat Cupa campionilor europeni, fiind încă de trei ori în finala acestei competiții (1963, 1965, 1968), cu o echipă în care au făcut epocă jucători ca Germano, Jose Augusto, Aguas, Coluna, Eusebio, Torres, Simoes. Mai trebuie să amintim că în 1964 Sporting Lisabona a intrat în posesia Cupei cupelor. Naționala portugheză a cunoscut scurta-i perioadă de glorie cu înaintarea (strălucită) de la Benfica și cu apărarea (de multe ori anonimă) de la Sporting.

● Cîteva spicuiri din palmaresul Portugaliei : 9 meciuri cu Elveția și numai două victorii, în 1942 la Lisabona și în 1964 la Zürich ; 4—0 cu Ungaria în luna ianuarie 1938 la Lisabona (Ungaria avea să devină peste cîteva luni vicecampioană mondială !) ; două înfrîngeri în fața R.F. a Germaniei în tot atîtea meciuri ; șase partide cu Bulgaria în perioada anilor 1962—67 (5 în Campionatul european și unul în C.M.) soldate cu două victorii și trei înfrîngeri ; trei victorii și o înfrîngere cu Turcia ; între 1947—59 cinci înfrîngeri consecutive în fața Franței (2 la Lisabona și 3 la Paris) ; 3 victorii cu Norvegia ; 26 de partide — cele mai multe — cu Spania, bilanțul fiind de 5—6—15, iar la goluri 31 la 65. Între 1947—66 au avut loc 10 întîlniri cu Anglia soldate cu o singură victorie (în 1955 la Porto cu 3—1) și 7 înfrîngeri, din care prima cu scorul de 0—10, chiar la Lisabona. Tot 10 meciuri s-au jucat în compania Braziliei. Fața de 7 înfrîngeri portughezii au realizat două victorii (1—0 în 1963 la Lisabona și 3—1 în 1966 la Liverpool). Mai amintim o victorie și patru meciuri pierdute la Argentina.

● Lista jucătorilor cu cele mai multe selecționări arată astfel : 58 — Coluna, 46 — Jose Augusto, 43 — Eusebio, 39 — Virgilio, 35 — Travassos, 34 — Hilario, 33 — Simoes, 31 — Jose Carlos, 29 — Torres, 28 — Hernani, 27 — Matateu, 26 — M. Vasques, 25 — Aguas.

● Și cîteva motive de mîndrie : Travassos a făcut parte din acea selecționată a Europei care în 1955 a întrecut cu 4—1 formația Marii Britanii marcînd și un gol. Eusebio, perla din Mozambic, unul dintre cei mai talentați jucători ai Portugaliei din toate timpurile, a jucat de 4 ori în asemenea selecționate continentale sau mondiale : în 1963 contra Angliei, în 1964 contra Scandinaviei 4—2 (a marcat un gol, a jucat și Augusto), în 1964 contra Iugoslaviei 7—2 (Eusebio a înscris 4, Augusto 1 gol, a jucat și Simoes) și în 1967 contra Spaniei 3—0 (Eusebio a marcat un gol).

Frederic MOISES
Rupea